حق الیقین

جلد ١

حق الیقین

نویسنده:

علامه محمدباقربن محمدتقی مجلسی (ره)

ناشر چاپی:

علمیه اسلامیه

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

او و از شهادت جعفر طيار و زيد و عبد اللّه بن رواحه در ساعت شهادت ايشان در جنگ تبوك و از شهادت حبيب بن عدى و از مالى كه عباس در مكه پنهان كرده بود و خبر دادن آن حضرت از آنچه منافقان در خانه خود مى گفتند و آنچه صحابه در خانه‌های خود می‌كردند و اكثر مردمى كه بنزد آن حضرت مى‌آمدند پيش از آنكه سخن بگويند حاجت ايشان را مى‌فرمود و كم سخنى از آن جناب صادر حق اليقين، ص: ۳۰ مى‌شد كه از معجزه خالى باشد و كسى كه تفاصيل اين معجزات را بخواهد بكتاب حيوة القلوب رجوع نمايد. (قسم هشتم) در بيان معجزات معراج حضرت رسالت پناه صلّى اللّه عليه و آله و سلّم است و نصوص صريحه قرآن مجيد بر آن دلالت كرده است و از جمله ضروريات دين اسلام است و منكر آن كافر است و خلافى كه بعضى از قاصران در خصوصيات آن كرده‌اند ناشى از عدم تتبع است يا قلت تدبر زيرا كه بعضى از عامه خلاف كرده‌اند كه در خواب بود يا بيدارى يا جسم بود يا روح تنها بود يا ببدن با روح با هم و يا تا مسجد اقصى بود يا تا آسمان و بعضى از متأخرين و متكلمين شيعه در ذكر بعضى از اين خلافها متابعت ايشان كرده‌اند كه بيكى از دو جهت مذكور شد و آنچه را آيات كريمه و احاديث متواتره خاصه و عامه ظاهر مى‌شود آنست كه حقتعالى رسول را در يك شب از مكه معظمه بسوى مسجد اقصى كه در شام است برد و از آنجا بآسمانها تا بسدرة المنتهى و عرش اعلا سير فرمود و عجايب خلق سماوات را بآن حضرت نمود و رازهاى نهانى و معارف نامتناهى بر آن حضرت القا نمود و آن حضرت در بيت المعمور و تحت عرش الهى بعبادت حقتعالى قيام نمود و با ارواح انبياء با اجساد ايشان ملاقات كرد و داخل بهشت عنبر سرشت شد و منازل اهل بهشت را مشاهده كرد و احاديث متواتره خاصه و عامه دلالت ميكند بر آنكه عروج آن حضرت ببدن بود نه بروح بى‌بدن و به بيدارى بود نه بخواب و در ميان قدماى علماء شيعه در اين معانى خلاف نبوده چنانچه ابن بابويه و شيخ طوسى و غير ايشان تصريح كرده‌اند باين مراتب و اتفاقيست كه معراج مشهور پيش از هجرت واقع شد و محتملست كه بعد از هجرت بمدينه طيبه نيز واقع شده باشد چنانكه جمعى قائل شده‌اند كه معراج مكرر واقع شد ابن بابويه و صفار و ديگران بسندهاى معتبر از حضرت صادق عليه السّلام روايت كرده‌اند كه حقتعالى حضرت رسول را صد و بيست و چهار مرتبه بآسمان برد و در هر مرتبه آن حضرت را در باب ولايت و امامت امير المؤمنين عليه السّلام و ساير ائمه طاهرين (ع) زياده از ساير فرائض تأكيد و مبالغه كرد و از حضرت صادق عليه السّلام منقولست كه از ما نيست كسى كه يكى از چهار چيز را قبول نكند معراج و سؤال قبر و مخلوق شدن بهشت و دوزخ و شفاعت و از حضرت امام رضا عليه السّلام منقولست كه هر كه ايمان نياورد بمعراج تكذيب كرده است حضرت رسول صلّى اللّه عليه و آله و سلّم را. (قسم نهم) در بيان قليلى از فضايل و مناقب آن حضرت- بايد دانست كه آن حضرت مبعوث بود بر كافه بشر از عرب و عجم و جميع آدميان و ايضا مبعوث بود بر جنيان بنص قرآن حق اليقين، ص: ۳۱ و دين او ناسخ اديان جميع پيغمبران و بعد از او پيغمبرى نخواهد بود و آن حضرت اشرفست از جميع مخلوقات از ملائكه و جن و انس و از حضرت امير المؤمنين عليه السّلام و سائر ائمه افضل بود و آنچه بعضى از غلات ميگويند كه امير المؤمنين عليه السّلام افضل از آن جناب بود كفر است و آن حضرت مستجمع جميع صفات كماليه بشرى بود و يكى از معجزات آن حضرت آن بود كه در ميان گروهى نشو و نما كرد كه از جميع اخلاق حسنه عارى بودند و مدار ايشان بر عصبيت و عناد و فساد و نزاع و تغاير و تحاسد بود و در حج مانند حيوانات عريان ميشدند و بر دور كعبه دست بر هم ميزدند و صفير مى‌كشيدند و بر ميجستند عبادت ايشان چنين بود از اين معلوم است كه ساير اطوار ايشان چه خواهد بود و الحال كه زياده از هزار سال از بعثت آن حضرت گذشته است و شريعت مقدسه ايشان را طوعا و كرها به اصلاح آورده است كسى كه در صحراى مكه ايشان را مشاهده ميكند ميداند كه به مراتب شتى از انعام بدترند در ميان چنين گروهى آن جناب بهم‌رسيد با جميع اخلاق حسنه و اطوار حميده از علم و حلم و كرم و عفت و سخاوت و شجاعت و مروت و ساير صفات كمال كه علماء خاصه و عامه كتابها در اين باب نوشته‌اند و عشرى از اعشار آن را احصا نكرده‌اند و بعجز اعتراف نموده‌اند و قليلى از آن را در حيوة القلوب ايراد نموده‌ام ايضا اجماع اماميه منعقد است بر آنكه پدران بزرگوار رسول خدا و ائمه هدى ص همه مسلمان بوده‌اند تا آدم بلكه همه انبياء و اوصياء